

гополуччя не прийде в малі міста за один день. При цьому алгоритм дій жителів великих і малих міст та їх споживча мотивація, якщо не ідентичні, то дуже схожі: кардинальних відмінностей в поведінці жителів не простежується. Є тільки «місцеві особливості». Ті самі нюанси і деталі, ігнорувати які, плануючи стратегію продажів, неможливо.

Харченко А.
НТУ «ХПИ»

СУБКУЛЬТУРЫ И ПРИЧИНЫ ИХ ВОЗНИКНОВЕНИЯ

Субкультура в социологии и культурологии – это часть культуры общества, отличающаяся от преобладающей, а также социальные группы носителей этой культуры. Субкультура может отличаться от доминирующей культуры собственной системой ценностей, языком, манерой поведения, одеждой и другими аспектами. Откуда же появился сам термин? Понятие субкультуры как группы людей, преднамеренно избирающих стиль и ценности, предпочитаемые меньшинством было открыто американским социологом Дэвидом Райзменом в середине двадцатого века.

Различные увлечения, ставшие частью жизни и объединяющие группы людей по интересам по прошествии времени и внутреннем расширении могут перерасти в субкультуры.

Чаще всего субкультуры носят замкнутый характер и стремятся к изоляции от массовой культуры. Это вызвано как происхождением субкультур (замкнутые сообщества по интересам), так и стремлением отделиться от основной культуры, противопоставить ее субкультуре.

Развиваясь, субкультуры начинают вырабатывать единый стиль одежды (имидж), язык (жаргон, сленг), атрибутику (символику), также общее мировоззрение для своих членов. Характерный имидж и манера поведения является маркером, отделяющим «своих» (представителей субкультуры) от посторонних людей.

Почему же возникают субкультуры? Наиболее распространенным является такой ответ: чтобы разрешить противоречия в основной культуре, если она оказывается неспособной обеспечить новое поколение

дійсною ідеологією. Субкультура отримує форми в власній стилістиці поведінки, в мові, одязі, в ритуалах, здатних до творчому розвитку.

В кожному суспільстві є «люди поза гри». Але субкультура – це не люди власне, а та система правил, які керують їх поведінкою і, головне, надають їй сенс – загальний сенс, однаковий для всіх тих, хто «всередині» групи, і не завжди зрозумілий (або зрозумілий неадекватно) поза неї.

Символіка робить наочною належність людини до чогось іншого – протиставлення її існуючим нормам і правилам поведінки: людина таким чином візуально дистанціює себе від маси, вже своїм виглядом заявляючи: «Я – інший». Всередині ж групи діє протилежна семантика: «Ми не такі, як всі, ми – це тільки ми».

Символіка перетворюється в ідеологію і стає парадигмою тільки в процесі протистояння – протиставлення себе решті світу («іншим»).

Субкультури виникають як відповідь: відповідь на неможливість пануючої культури задовольнити їх потреби. Можна сказати і так: субкультури виникають тому, що пануюча культура виявляється не в стані відповісти на запитання, поставлені нею ж в процесі розвитку.

Хільченко А.М.
НТУ «ХП»

ІНТЕРНЕТ ЯК ПОСЕРЕДНИК РОЗПОВСЮДЖЕННЯ ПАТОЛОГІЧНИХ ТЕНДЕНЦІЙ

Зворотна сторона спілкування в Інтернеті, що виступає як соціально-вирівнювальна сила, може бути представлена у вигляді використання Інтернету для розповсюдження расизму й ненависті. Люди користуються Інтернетом за умов анонімності, і це часто є причиною неетичної поведінки та нездатності виявляти стриманість. Схожі проблеми були виявлені в різних інших областях, починаючи від он-лайн азартних ігор до об-